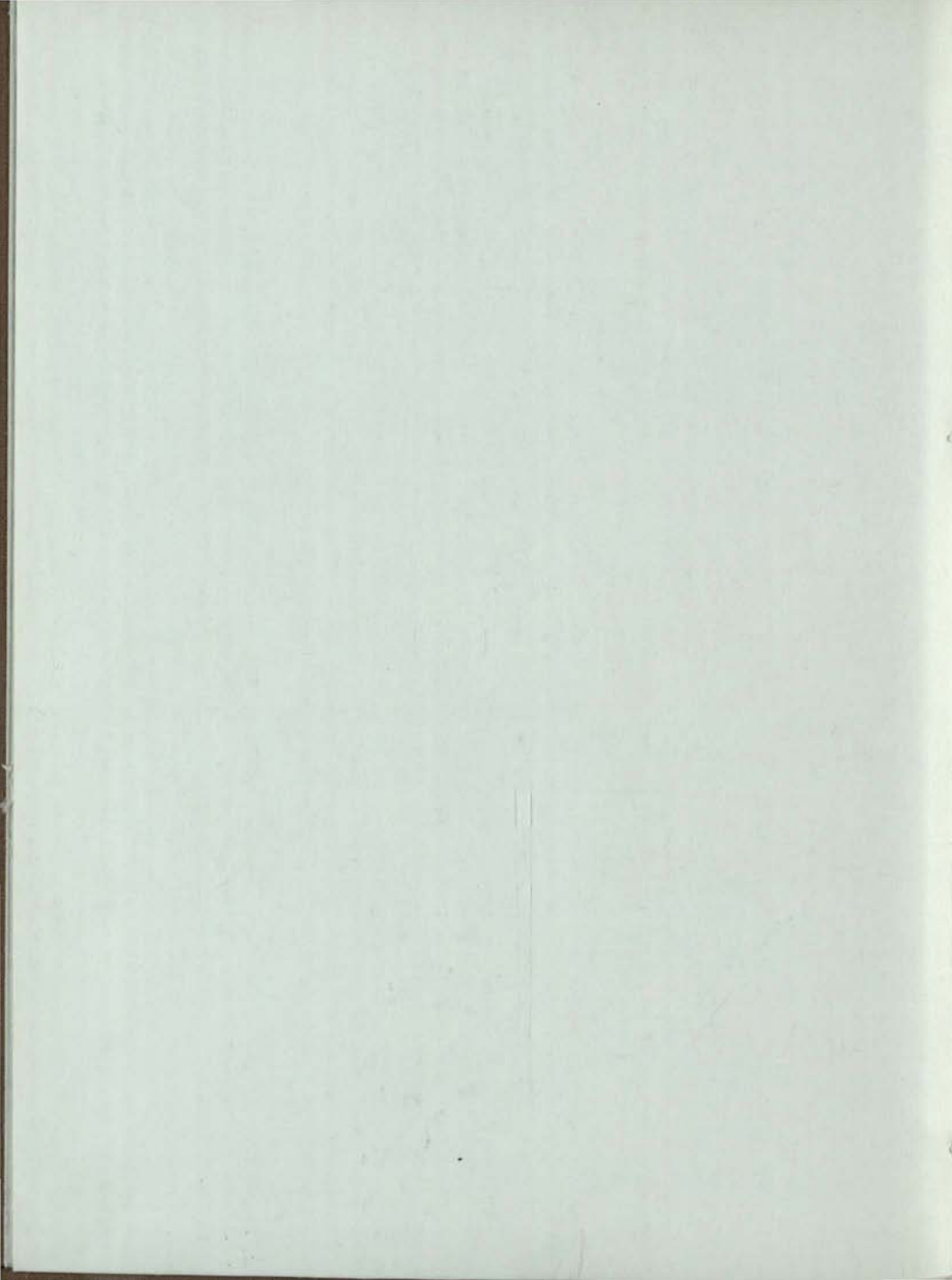

*Bratislavské
hudobné
slávnosti*

B
H
S

bratislavské
hudobné
slávnosti
1965

5. mája 1965

PRIPRAVNÝ VÝBOR BRATISLAVSKÝCH HUDOBNÝCH SLÁVNOSTÍ

moyzes alexander – predseda
mokrý ladislav – podpredseda
levay aladár – tajomník

ČLENOVIA VÝBORU:

bartošek františek
frešo tibor
horváth vladimír
jurík marián
klinda ferdinand
kovářová anna
nováček zdenko
očenáš andrej
parík ivan
slovák ladislav
šimák jozef
vanek rudolf

KSP. 2692

17.5.1965

D₁ 05D 484

17A1024020

ako by som už aj počul prvú otázku: "... ide azda o nové pomenovanie doterajšej bratislavskej jari?" na to možno hneď aj jednoznačne odpovedať: nie.

bratislava sa totiž so svojou slovenskou filharmóniou podieľala na pražskej jari tým spôsobom, že si pozývala sólistov a dirigentov, ktorí tvorili jadro hosťujúcich umelcov na pražskej jari. a toto podujatie, sústredené – ako v Prahe – na mesiac máj, dostalo pomenovanie „bratislavská jar“.

domnievam sa, že pražská jar si za uplynulých dvadsať rokov vytvorila takú tradíciu, ktorá v celom svete má už svoj zvučný a príťažlivý ohlas. neviem, či to isté možno povedať o bratislavskej jari. a práve preto, aby sme si obdobnú tradíciu vybudovali, žiadalo sa prikrčiť k položeniu základov takému podujatiu, ktoré pre budúcnosť dáva všetky predpoklady k tomu, aby meno hudobnej bratislavy stalo sa rovnako známe v hudobnom svete.

aké sú teda možnosti a spôsoby dosiahnuť tento cieľ. je tu predovšetkým samotná slovenská hudobná tvorba, dnes už chválabohu aj rozsiahla, aj obsiahla, ktorá vo svojej rozmanitosti žánrov, najmä operami, symfonickou a komornou tvorbou a pestrá vo voľbe výrazových prostriedkov si nástoľčivo kliesni cestu do sveta. jej priebojná najmladšia vetev žiada si vymieňať názory s kolegami zo zahraničia a chce počuť svoju tvorbu v ušľachtilom zápelení so súčasnou tvorbou mladých skladateľov aj z tábora socializmu aj zo západu.

hádám už v najbližších ročníkoch bratislavských hudobných slávností, bude potrebné prizvať k spolupráci aj našich dramatických umelcov a našich dramatických spisovateľov, ktorí rovnako potrebujú styk s dramatickým umením východu aj západu. potom by to už neboli jednoznačné hudobné slávnosti, ale slávnosté hry, či týždne, aby sme otrocky neprekladali v nemeckej oblasti zaužívané pomenovanie obdobných podujatí „festspiele“.

v rámci bratislavských hudobných slávností akiste si vybojuje popredné miesto úsek experimentálnej hudobnej tvorby, kde koncerty vystriedajú prednášky a diskusie, ktoré im vtisnú pečať aj pracovného charakteru.

dovolil som si uviesť hrst' myšlienok, ktoré odzneli na zasadnutiach prípravného výboru bratislavských hudobných slávností, ktorými sa v podstate 8. a 9. apríla začnú oslavy 20. výročia oslobodenia ČSSR v hlavnom meste slovenska. a prvý ročník bratislavských hudobných slávností svojím obsahom a programovým zameraním dáva výraz tomuto sviatku nášho národa.

alexander moyzes
predseda prípravného výboru

interpreti I. bratislavských hudobných slávností

a) sólisti – dirigenti:

bauer milan (1932), významný predstaviteľ mladej slovenskej huslickej generácie. hru na husle študoval na bratislavskom konzervatóriu u prof. a. vrteľa a na vysokej škole múzických umení u prof. tibora gašparka. po úspešnom absolvovaní odchádza na jeden rok na moskovské konzervatórium k zaslúžilému umelcovi d. m. cyganovovi, ktorý ho zoznámil s vynikajúcou sovietskou husľovou školou. v moskve absolvoval bauer celý rad samostatných i kolektívnych vystúpení. z moskvy si priniesol uznanie moskovskej televízie. v roku 1961 absolvoval zahraničný zájazd do nemeckej demokratickej republiky. od roku 1961 je ašpirantom na vysokej škole múzických umení v bratislave. posledné dva roky dosahuje bauer mimoriadne výkony, často sa s ním stretávame na koncertnom pódii, v televízii i v rozhlasovom vysielaní. k doteraz najväčším bauerovým interpretačným úspechom patrí naštudovanie bergovho a dvořákovho husľového koncertu. za ich rozhlasové nahrávky i ďalšiu rozhlasovú činnosť bola mu v roku 1964 udelená celoštátna cena rozhlasu.

danon oscar (1913), jeden z popredných juhoslovanských a súčasných európskych dirigentov. hudbu študoval na pražskom konzervatóriu a v roku 1938 získal doktorát na karlovej univerzite. až do druhej svetovej vojny pôsobil danon v prahe ako sbormajster a korepetítor opery. po návrate do vlasti pôsobil ako dirigent filharmónie a divadla v sarajeve. od roku 1941 sa zúčastnil bojov za oslobodenie. v roku 1945 ho menovali riaditeľom opery a národného divadla v belehrade, kde pôsobil aj ako dirigent. od konca roku 1959 je prvým dirigentom opery. oscar danon absolvoval už množstvo zahraničných turné. medzi mestá, v ktorých získaval veľké úspechy, patria praha, brno, berlín, sofia, atény, carihrad, bukurešť, wiesbaden, viedeň, lipsko, salzburg, benátky, florencia, lausanne, edinburg, amsterdam, rotterdam, paríž a ďalšie. za najlepši dirigentský výkon sezóny (opera Faust) mu roku 1959 udelili diplom klubu kritikov pri divadle národov v paríži. v roku

1960 ho za úspechy v juhoslávii i v zahraničí vyznamenali cenou „arnold bach memorial medal“. pre gramofónovú spoločnosť „decca“ nahral oscar danon opery eugen onegin, knieža igor, ivan susanin a pre náš supraphon nahral s českou filharmóniou ducasovo scherzo „učení čarodej“. oscar danon obdržal ešte mnoho ďalších cien, z ktorých treba uviesť cenu mesta belehradu za rok 1958.

frešo tiber (1918), šéf opery slovenského národného divadla. hudobné štúdiá absolvoval na hudobnej a dramatickej akadémii v bratislave u anny kafendovej – klavír, josefa vincourka – dirigovanie a alexandra moyzesa – kompozícia. v rokoch 1939–42 pokračoval v skladateľských štúdiách na hudobnej akadémii santa cecilia v ríme u ildebranda pizzettiho a súčasne aj v dirigovaní u bernardina molinariho. po návrate z ríma do bratislavy pôsobil ako dirigent opery slovenského národného divadla, v rokoch 1949–52 ako šéf opery v štátnom divadle v košiciach, v rokoch 1952–53 ako prvý dirigent slovenskej filharmónie, odkiaľ sa znova vracia do opery slovenského národného divadla. hlavné umelecké ťažisko tibora frešu spočíva v dirigentskej činnosti. je interpretom viacerých významných operných premiér – cikker juro jánošík, beg bajazid, suchoň svätopluk, hindemith cardillac a pod.

holeček alfréd (1907), český klavirista. klavírnú hru študoval na pražskom konzervatóriu u prof. urbanovej a prof. kurza. už hneď na začiatku svojej umeleckej činnosti venoval sa holeček komornej hre. prirodzená muzikálnosť, technické schopnosti a mimoriadna prispôsobivosť k spoluhráčovi, ho ku komornej hudbe priamo predurčovali. je vyhľadávaným klavírnym sprevádzačom nielen doma, ale aj v zahraničí. zúčastnil sa mnohých medzinárodných hudobných súťaží, kde jeho klavírne sprievody boli takým umelcom ako chuchro, soukupová spoľahlivou oporou. od roku 1950 pôsobí holeček ako profesor na pražskej akadémii múzických umení a v roku 1963 bol menovaný zaslúžilým umelcom.

holoubek ladislav (1913), skladateľ a dirigent opery slovenského národného divadla. kompozíciu študoval najprv na hudobnej a dramatickej akadémii u prof. alexandra moyzesa, krátky čas súkromne u alexandra albrechta a napokon na majstrovej škole u víťežslava nováka v prahe. súčasne s dirigentskou činnosťou rozvíja sa i holoubkova skladateľská činnosť. v rokoch 1933–52 bol dirigentom opery v bratislave, 1952–55 pôsobil ako vedúci dirigent vojenského umeleckého súboru, v rokoch 1955–58 ako šéf opery štátneho divadla v košiciach, odkiaľ sa znova vrátil do opery slovenského

národného divadla. počas svojej dlhoročnej dirigentskej činnosti uviedol na slovenských operných scénach mnoho zaujímavých a cenných inscenácií – krútnavu, borisa godunova, jej pastorkyňu, fidelia, líšku bystroušku, vzkriesenie, mr. scrooga a ďalšie. pohostinne dirigoval v prahe, bukurešti, sofii, viedni, gere, strasburgu atď.

ako skladateľ napísal päť opier. – stella, svitanie, túžba, rodina a profesor mamlock je v štádiu dokončenia inštrumentácie.

jelinek mikuláš (1925), príslušník strednej slovenskej reprodukčnej generácie. po absolvovaní štúdií na bratislavskom konzervatóriu pokračoval na lisztovej akademii v budapešti u prof. záthureckého. štúdiá dokončil roku 1953 na vysokej škole múzických umení u prof. tibora gašparka. v roku 1957 sa zúčastnil medzinárodného letného kurzu v salzburgu u prof. andré gertlera. potom pôsobil v rozhlasovom symfonickom orchestri, v slovenskej filharmónii a postupne sa prepracoval k pozoruhodným sólistickým výkonom, medzi ktorými treba osobitne spomenúť interpretáciu husľových koncertov šostakoviča, bartóka a chačaturjana. ako sólista vystupuje často nielen doma, ale aj v zahraničí. hosťoval v číne, poľsku, maďarsku, rumunsku, rakúsku, nemeckej demokratickej republike, švédsku, v sovietskom sväze a ďalších krajinách. od roku 1962 je docentom husľovej hry na vysokej škole múzických umení v bratislave.

jilek františek (1913), šéf janáčkovej opery v brne. hudobné štúdiá absolvoval najprv v brne u jaroslava kvapila – kompozíciu, zdenka chalabalu – dirigovanie a neskôr ešte absolvoval novákovu majstrovskú kompozičnú triedu. umelecká činnosť františka jilka sa viaže k brnenskému hudobnému životu. začínal ako klavirista v komornom rozhlasovom orchestri pod vedením břeťislava bakalú, bol sbormajstrom, korepetítorom, dirigentom brnenského divadla. v rokoch 1939–48 pôsobil ako šéf opery v ostrave. znova sa však vrátil do brna, najprv ako dramaturg a dirigent a od roku 1952 je šéfom opery. s menom františka jilka sa možno stretnúť nielen v opere, ale aj na symfonických koncertoch. za jeho dramaturgického pôsobenia upozornila brnenská opera na seba svojou progresívnou a novátorskou dramaturgiou. jeho zásluhou mali v brne premiéry nielen mnohé domáce, ale aj zahraničné opery. z jeho posledných úspechov treba spomenúť naštudovanie šostakovičovej opery katarína izmajlovová a grécke pašie bohuslava martinů.

klíma alois (1905), šéfdirigent symfonického orchestra čs. rozhlasu v prahe. spočiatku začal klíma študovať prírodné vedy (matematiku a fyziku), ale láska k hudbe z detstva bola silnejšia. r. 1931 stáva sa poslucháčom pražského konzervatória, kde boli jeho učiteľmi j. křička, j. řídský, m. doležil, p. dědeček. rozhodujúci význam pre klímov umelecký rast znamenali styky s václavom talichom. začal ako huslista v orchestri fok, potom ako dirigent. rozhodujúcim momentom v jeho umeleckom živote bol rok 1936, kedy nastúpil miesto rozhlasového dirigenta v košiciach. potom už pôsobil výlučne v rozhlasových orchestroch v ostrave, brne, v prahe a od roku 1950 je šéfom pražského rozhlasového symfonického orchestra. okrem toho klíma často pohostinne dirigoval českú filharmóniu a ostatné československé orchestre, absolvoval celý rad zahraničných zájazdov do poľska, paríža, moskvy, leningradu, budapešti, so svojím orchestrom sa predstavil v taliansku, nsr atď. od roku 1948 pôsobí ako profesor orchestrálnej hry na pražskom konzervatóriu a od roku 1950 učí dirigovanie na akadémii múzických umení v prahe.

macudzinská silvia (1906), študovala klavírnú hru najprv na bratislavskom konzervatóriu u prof. miloša ruppeldta, potom v brne u prof. ruženy kurzovej a roku 1929 absolvovala pražskú majstrovskú školu u prof. viléma kurza. ako sólistka sa zúčastnila mnohých umeleckých zájazdov do poľska, nemecka, rakúska, maďarska, aktívne je činná ako komorná hráčka, sprevádzačka a hlavne so svojím manželom prof. rudolfom macudzinskim vytvára naše reprezentačné klavírne duo, ktoré svojím zaujímavým repertoárom a brilantnou hrou je známe v prahe i v zahraničí.

macudzinski rudolf (1907), študoval na majstrovskej škole u prof. kurza. v rokoch 1926–30 pôsobil ako sprevádzač francúzskeho husľového virtuóza h. marteaua, s ktorým precestoval takmer celú európu, účinkoval v afrike a mestách palestíny. aj ako sólista je rudolf macudzinski známy na európskych koncertných pódioch. zaslúžil sa o propagáciu dvoirákovho klavírneho koncertu g-mol, ktorého je výborným interpretom, s cikkerovým concertinom (je mu aj venované) absolvoval už desiatky domácich i zahraničných koncertov. prof. rudolf macudzinski je činný aj ako skladateľ. v kompozícii je žiakom leoša janáčka a františka neumana. je autorom viacerých skladieb, komorných, orchestrálnych i opery monte christo.

klavírne umenie macudzinského je veľmi všestranné. je vynikajúcim sólistom, sprevádzačom, komorným hráčom a jedným z našich najvýznamnejších pedagógov.

markowski andrzej (1924), šéfdirigent krakowskej filharmónie. hudobné štúdiá absolvoval na trinity college of music v londýne a na vysokej škole hudobnej vo varšave u tadeusza szeligowskeho – kompozíciu a witolda rowickeho – dirigovanie. od roku 1954 pôsobil ako druhý dirigent poznaňskej filharmónie, neskôr sliezskej filharmónie. od roku 1960 je prvým dirigentom krakowskej filharmónie, s ktorou sa každoročne zúčastňuje festivalu „varšavská jeseň“. markowski je v poľsku i v zahraničí známy predovšetkým ako znamenitý dirigent súčasnej a avantgardnej hudby. patrí k častým hosťom takých významných európskych festivalov súčasnej hudby, ako sú v darmstadte, baden-badene, palerme, viedni, varšave a pod. okrem dirigovania markowski sa venuje i kompozícii. píše predovšetkým klavírne, vokálne skladby a pravidelne pracuje s filmom a v rozhlase. vo svojej tvorbe bohato využíva prvky konkrétnej a elektronickej hudby.

rajter ludovit (1906), po základných hudobných štúdiách v bratislave ho prijali na viedenskú hudobnú akadémiu. tu študoval kompozíciu u prof. josepha marxa a franza schmidta a dirigovanie u ernesta kraussa. viedenské štúdium absolvoval s vyznamenaním. túžba po dokonalejšom vzdelaní ho viedla ešte na budapešťanskú zeneakadémiu k e. dohnányimu. rozhodujúci vplyv pre rajtrovu dirigentskú dráhu i pre získanie povesti dirigenta európskeho formátu mali tridsiate roky, kedy sa živo zúčastňoval medzinárodného hudobného života. v rokoch 1929–33 pôsobil ako stály asistent svojho bývalého profesora clemensa kraussa na letných majstrovských kurzoch v salzburgu. v rokoch 1933–45 pôsobil ako dirigent symfonického orchestra maďarského rozhlasu a od roku 1945 sa jeho meno natrvalo spája s bratislavou

a predovšetkým so slovenskou filharmóniou, na vývoji ktorej sa podieľal významnou mierou. hosťoval v rakúsku, švajčiarsku, taliansku, maďarsku, belgicku, v sovietskom sväze, na festivaloch v salzburgu, viedni, ostende, bari atď. umelecká osobnosť Ľudovíta rajtra je vyjadrená i v početných gramofónových a rozhlasových nahrávkach práve s reprezentatívnou slovenskou symfonickou hudbou, i v doktoráte honoris causa university college of music v new yorku a cene mesta bratislavy z roku 1949.

režucha bistrík (1935), dirigent symfonického orchestra čs. rozhlasu v bratislave. dirigovanie študoval v rokoch 1953–59 na vysokej škole múzických umení v bratislave u prof. Ľudovíta rajtra a na hochschule für musik v lipsku u prof. junga, rögnera a webersinkeho. od skončenia štúdií pôsobí ako druhý dirigent v bratislavskom rozhlase. bystrík režucha vo svojom doterajšom vývoji už neraz na seba upozornil svojím mimoriadnym talentom, pracovitosťou a jasnosťou koncepcie interpretovaných diel. medzi jeho početnými rozhlasovými nahrávkami je množstvo premiér slovenskej hudby: martinčekovej simple ouvertury, hrušovského koncertantnej predohry, zeljenkových štruktúr, kolmanových, pospišilových, zimmerových skladieb. taktiež na verejných koncertoch predstavil sa pozoruhodným technickým výkonom i vzťahom k súčasnej hudbe (schönberg: zjasnená noc, webern: passacaglia).

růžičková zuzana (1927), česká klaviristka a čembalistka. študovala na inštitúte wandy landowskej v paríži a na pražskej akademii múzických umení u prof. raucha – klavír a dr. kredbyho – čembalo. jej hudobné založenie, štýlové cítenie ju priamo predurčili na interpretáciu hudby starých majstrov, predovšetkým tvorby j. s. bacha. počas svojej koncertnej činnosti sa vypracovala na svetovú čembalistku, jej koncerty v berlíne, lipsku, kolíne, paríži, štockholme, bulharsku, maďarsku, rumunsku, anglicku, sovietskom sväze boli veľkými umeleckými triumfami. okrem koncertnej činnosti pôsobí pedagogicky a takmer sústavne nahráva pre supraphon i popredné európske gramofónové spoločnosti. aj v tejto oblasti získala viacero medzinárodných cien. napríklad v edícii musica antiqua bohemia nahrala bendov cembalový koncert g-mol. platňa bola r. 1961 vyznamenaná zvláštnou cenou francúzskej akademie ch. crossa.

senofski berl (1925), jeho svetová kariéra začala v roku 1955, kedy vyhral medzinárodnú husľovú súťaž kráľovnej alžbety v brusseli ako prvý američan. senofski vystupuje ako sólista s najvýznamnejšími americkými a európskymi orchestrami – s newyorskou filharmóniou, filadelfskou, bostonskou, s royal

philharmonic orchestrom, hallé orchestrom, concert gebauwn orchestrom a inými. veľmi často nahráva na gramofónové platne. dnes sa berl senofski zaradil medzi elitu súčasných svetových huslistov.

soukupová věra (1932), sólistka českej filharmónie. po hudobných štúdiách na pražskej vyššej hudobnej pedagogickej škole – a po súkromnom štúdiu sa z nej čoskoro stala vynikajúca predstaviteľka mnohých operných postáv a interpretka koncertného spevu. roku 1954 sa zúčastnila speváckej súťaže na pražskej jari a získala čestné uznanie. ale roku 1958 už získala víťazstvo na speváckej súťaži v toulouse, o dva roky neskôr bola absolútnou víťazkou pražskej jari. a potom už prichádzali medzinárodné úspechy jeden za druhým. stáva sa členkou opery národného divadla v prahe, kde jej nádherný mezzosoprán a vynikajúca technika sa uplatňujú ako v klasickom, tak modernom repertoári (carmen, aida, albert hering, julietta, láska k trom pomarančom atď.). v roku 1963 opúšťa operu a stáva sa sólistkou českej filharmónie, venuje sa koncertnému spevu, kde dosahuje svetovú úroveň.

zak jakov (1913), sovietsky klavirista, študoval na konzervatóriu v odesse v triede prof. starkovej a pokračoval ašpirantúrou na moskovskom konzervatóriu u prof. genricha nejgauza. po skončení ašpirantúry bol menovaný profesorom moskovského konzervatória.

jakov zak zahájil koncertnú činnosť už v roku 1935. o dva roky neskôr sa zúčastnil III. medzinárodnej chopinovej súťaže vo varšave a získal prvú cenu a striebornú posmrtnú chopinovu masku za najlepšie predvedenie mazuriek. v roku 1958 sa zúčastnil s veľkým úspechom festivalu georga enescu v rumunsku, okrem toho koncertoval v bulharsku, československu, fínsku atď. jakov zak má veľmi bohatý repertoár, ktorý obsahuje diela bacha, beethovena, chopina, liszta, schuberta, brahmsa, rachmaninova, prokofjeva, šostakoviča, mjaskovského, ravela a ďalších.

v roku 1959 a 1960 bol jakov zak členom poroty medzinárodnej chopinovej súťaže vo varšave. za vynikajúcu umeleckú činnosť získal titul „zaslúžilého umelca“, dvakrát bol vyznamenaný radom cti a pri príležitosti 80. výročia založenia moskovského konzervatória udelili mu rad červeného práporu.

b) komorné telesá – orchestre:

slovenský komorný orchester vznikol roku 1960 z jedenástich hráčov slovenskej filharmónie z iniciatívy jeho umeleckého vedúceho bohdana warchala. je to prvý slovenský komorný orchester, ktorý sa vypracoval na medzinárodnú

úroveň. dnes sa slovenský komorný orchester predstavuje štýlove vyhranený, s vysokou technickou dokonalosťou, súhrou a precíznosťou výrazu. okrem početných koncertov v československu absolvoval veľmi úspešné turné v rakúsku, taliansku, belgicku, nemeckej spolkovej republike, kde ho porovnávali s európskymi poprednými komornými telesami. i keď ťažisko dramaturgickej koncepcie orchestra spočíva v barokovej a predklasickej literatúre, neobchádza ani diela súčasnej tvorby (janáček, britten, hindemith, moyzes, suchoň, pospíšil).

slovenské kvarteto vzniklo roku 1948 z iniciatívy jeho primára aladára móžiho. súbor do roku 1964 niesol názov bratislavské kvarteto, ale v dôsledku jeho prudkého umeleckého rastu, najmä zahraničných úspechov, bolo premenované na reprezentačný súbor „slovenské kvarteto“. od roku svojho vzniku prekonalo niekoľko zmien. v roku 1956 sa okrem móžiho vymenili všetci hráči. za e. weidingera nastúpil a. nemec, za r. hoffmanna m. telecký a a. berkyho j. sikora. tohto však roku 1962 vymenil fr. tannenberger. kvarteto sa pričlenilo k bratislavskému rozhlasu, pre ktorý pravidelne nahráva domácu a svetovú tvorbu. v tejto novej zostave dosiahlo už niekoľko pozoruhodných zahraničných úspechov v nemecku, švédsku, dánsku, taliansku a spolu so slovenským komorným orchestrom tvorí poprednú súčasť slovenskej komornej hry.

slovenská filharmónia bola založená roku 1949. jej prvým umeleckým šéfom bol národný umelec václav talich, ktorý počas svojej trojročnej činnosti vytvoril z komorného obsadenia reprezentačné symfonické teleso. po jeho odchode sa na interpretačnom vývoji orchestra podieľali dr. ľudovít rajter a od roku 1961 je umeleckým šéfom ladislav slovák. za pätnásť rokov svojej činnosti dosiahla slovenská filharmónia vynikajúcu úroveň, ktorú čoraz viac aj zahraničie. účinkovala v belgicku, rakúsku, poľsku, anglicku, švajčiarsku, nemeckej spolkovej republike, taliansku, sovietskom sväze, kde všade dôstojne reprezentovala našu hudobnú kultúru. okrem domácich sólistov a dirigentov so slovenskou filharmóniou už spoluúčinkovali takí umelci ako gilels, katchen, richter, jenner, david a igor oistrach, navarra, berman, zak, alebo dirigenti zecchi, molinari, konwitschny, scherchen, pedrotti, dixon, sargent, abendroth, a mnohí ďalší. za vynikajúce úspechy doma i v zahraničí pri reprezentácii československého koncertného umenia bol orchester slovenskej filharmónie vyznamenaný „radom práce“.

symfonický orchester čs. rozhlasu v bratislave bol založený roku 1929. pri jeho začiatkoch stáli dirigenti ján janota a otakar pařík. spočiatku orchester reprodukoval populárne programy, až po oslobodení sa jeho činnosť rozšírila

o náročné programy pre rozhlas a verejnosť. o tento rozvoj sa zaslúžili fran-tíšek babušek, Ľudovít rajter, krešimír baranovič a hlavne richard týnsky, ktorí vytvorili podmienky pre splňanie i tých najnáročnejších dramaturgických po-žiadaviek. tieto možnosti už plne využili ladislav slovák, ktorého roku 1962 vystriedal václav jiráček. od jesene roku 1962 je šéfdirigentom dr. václav trhlík a dirigentom bystrík režuša. okrem domácich dirigentov dirigovali v štúdiu i na verejných koncertoch významní zahraniční umelci ako r. kleinert, w. rowicki, ch. mackerras, g. lehel, a. jansons, i. conta a ďalší. zo zahra-ničných sólistov, ktorí s orchestrom spoluúčinkovali, treba spomenúť w. rich-tera, r. arroya s. richtera, d. oistracha. i keď ťažisko orchestra spočíva v na-hrávaní domácej i svetovej tvorby (orchester premiérove uvádza takmer všetku slovenskú symfonickú tvorbu), jeho mesačné verejné koncerty značne obo-hacujú hudobný život bratislavy. hlavne v rokoch 1963–64 prinášal orchester nekonvenčný dramaturgický program, v ktorom pokračuje i na dvoch kon-certocho v rámci bratislavských hudobných slávností. za propagáciu slovenskej hudby bol orchestru udelený „rad práce“.

symfonický orchester čs. rozhlasu v prahe vznikol roku 1925 a pri jeho vzniku stáli dirigenti jožka charvát, otakar pařík, otakar jeremiáš, ktorý orchester priviedol k vynikajúcej reprodukčnej úrovni. po jeremiášovi pôsobili v praž-skom syfonickom orchestri významní dirigenti, popri českej filharmónii radi sa československý symfonický orchester medzi naše popredné symfonické telesá. v roku 1953 bol umeleckým poradcom orchestra václav talich, v rokoch 1945–50 bol šéfdirigentom karel ančerl a od roku 1952 je šéfom orchestra alois klíma. na vynikajúcich úspechoch orchestra mali podiel aj jeho ďalší dirigenti václav jiráček, josef hrnčíř, václav neuman a ďalší. symfonický orchester čs. rozhlasu v prahe sa neobmedzuje iba na nahrávanie v štúdiu, ale pravidelne poriada dramaturgicky zaujímavé verejné koncerty, verejné nahrávky, pravidelne účinkuje na celoštátnych prehliadkach súčasnej tvorby a bez jeho účasti si už nevieme predstaviť ani pražskú jar. orchester uviedol sa s veľkým úspechom v belgicku, západnom nemecku a taliansku. počas svojej štyridsaťročnej umeleckej činnosti podieľal sa orchester na najväčšom počte premiér českej súčasnej hudby.

tátraí quartett vznikol roku 1946 a dnes je to reprezentatívny maďarský ko-morný súbor. v roku 1948 získal súbor prvú cenu na medzinárodnej bartókov-skej súťaži. v repertoári má celú základnú maďarskú literatúru, najvýznam-nejšie diela svetovej hudby, klasikov i súčasníkov. kvarteto disponuje vynika-júcimi hráčmi a ako celok zaujme predovšetkým krásnym sýtim tónom.

štvrtok 8. apríla
cyklus A
piatok 9. apríla
cyklus B

slávnostné otvorenie
bratislavských
hudobných
slávností

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

*alexander
moyzes*

slávnostné fanfáry

otvárací prejav: prof. alexander moyzes

bedřich smetana: predohra k opere libuša
johannes brahms: II. koncert pre klavír a or-
chester B-dur opus 83.

alexander moyzes: I. symfónia D-dur opus 4.

sólista: **jakov zak** – sssr

dirigent: **dr. h. c. Ľudovít rajter**

dr. Ľudovít rajter

nedeľa 11. apríla

koncertná sieň čs. rozhlasu o 10,00 hod.

KOMORNÉ MATINÉ

čembalový recital z diel johanna sebastiana
bacha
francúzska suite G-dur
chromatická fantázia a fúga
goldbergove variácie

hrá: **zuzana růžicková** – praha

zuzana růžicková

utorok 13. apríla

koncertná sieň čs. rozhlasu o 20,00 hod.

PIESŇOVÝ KONCERT

claudio monteverdi: nárek ariadny
robert schumann: láska a život ženy. opus 42
peter eben: šestero písní milostných na stre-
doveké texty
jaroslav křička: severné noci. štyri piesne na
slová k. balmonta opus 14

spev: **věra soukupová**
klavír: **alfréd holeček**

věra soukupová

štvrtok 15. apríla
cyklus A
piatok 16. apríla
cyklus B

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

natko devičič: istrijská suite
ludwig van beethoven: koncert pre husle a
orchester D-dur opus 61.
dmitrij šostakovič: I. symfónia f-mol opus 10.

sólista: **berl senofski** – usa
dirigent: **oscar danon** – juhoslávia

berl senofski

sobota 17. apríla

opera SND o 19,00 hod.

BOHUSLAV MARTINŮ: GRÉCKE PAŠIE

hudobná dráma v 4 dejstvách.
réžia: **oskar linhardt**
dirigent: **františek jilek**
preložila: **eva bezděková**

účinkujú sólisti, sbor a orchester janáčkovej
opery v brne.

na džezda kniplová

pondelok 19. aprila

koncertná sieň čs. rozhlasu o 20,00 hod.

**KONCERT Z DIEL
BRATISLAVSKÝCH SKLADATEĽOV**

na programe: hummel, klein, rigler, dohnányi,
albrecht, schmidt.

klavír: **silvia a rudolf macudzinski**
husle: **mikuláš jelinek**

utorok 20. aprila

koncertná sieň čs. rozhlasu o 20,00 hod.

IN MEMORIAM BÉLA BARTÓK

tátrai kvarteto – maďarsko

na programe: VI. – III. – V. sláčikové kvarteto

vilmos tátrai
mihály szücs
györgy konrád
ede banda

štvrtok 22. aprila
cyklus A
piatok 23. aprila
cyklus B

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

**SYMFONICKÝ ORCHESTER ČS. ROZHLASU
V PRAHE**

dezider kardoš: V. symfónia (premiéra)
antonín dvořák: koncert pre husle a orchester
a-mol opus 53.
césar franck: symfónia d-mol

sólista: **milan bauer** – husle
dirigent: **alois klíma**

sobota 24. apríla

opera SND o 19,00 hod.

JÁN CIKKER: VZKRIESENIE

opera v troch dejstvách.

réžia: **kornel hájek** a. h. štátne divadlo košice

scéna: **ladislav vychodil**

dirigent: **ladislav holoubek**

účinkujú sólisti, sbor, balet a orchester opery
slovenského národného divadla v bra-
tislave.

ján cikker

nedeľa 25. apríla
cyklus A

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

SYMFONICKÝ ORCHESTER ČS. ROZHLASU V BRATISLAVE

arvo pärt: perpetuum mobile
peter kolman: monumento per 6,000.000
 ⟨premiéra⟩
pierre moulaert: séquences
wojciech kilar: riff 62
joseph haydn: symfónia č. 85 „la Reine”

dirigent: **andrzej markowski** – poľsko

andrzej markowski

pondelok 26. apríla

opera SND o 19,00 hod.

PAUL HINDEMITH: CARDILLAC

opera v dvoch dejstvách

réžia: **miloš wasserbauer a. h.**

scéna: **františek tröster a. h.**

dirigent: **tibor frešo**

účinkujú: sólisti, sbor, balet a orchester opery
slovenského národného divadla

mária hubová a dr. gustáv papp

utorok 27. apríla
cyklus B

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

antonio vivaldi: koncert pre violončelo a orchester

archangelo corelli: concerto grosso opus 6.
číslo 7

w. a. mozart: divertimento B-dur k. z. 137

henri purcell: suita pre sláčiky č. 10

j. a. benda: I. sinfonia

sólista: **josef sikora** – violončelo
umelecký vedúci: **bohdan warchal**

štvrtok 29. aprila cyklus A

piatok 30. aprila cyklus B

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

ilja zeljenka: osviečim, kantáta pre recitátora,
dva sbory a veľký orchester na slová
mikuláša kováča

paul hindemith: filharmonický koncert

ludwig van beethoven: III. symfónia Es-dur
„eroica“

spoluúčinkuje: **spevákky sbor SF**

sbormajster: **ján mária dobrodinský**

dirigent: **dr. h. c. Ľudovít rajter**

sobota 1. mája

sady j. kráľa, petržalka

o 16,00 hod.

LÚČNICA

slávnostná premiéra
nového programu

nedeľa 2. mája

koncertná sieň čs. rozhlasu o 10,00 hod.

komorné matiné

SLOVENSKÉ KVARTETO

joseph haydn: sláčikové kvarteto „škovránčie“

oto ferenczy: I. sláčikové kvarteto

maurice ravel: sláčikové kvarteto G-dur

aladár móži

alois nemec

milan telecký

františek tannenberger

nedeľa 2. mája

opera SND o 19,00 hod.

BALETNÝ VEČER

igor stravinskij: svätenie jari
sergej prokofjev: skýtska suite
wiliam bukový: rozkaz

účinkuje baletný súbor a orchester slovenského
národného divadla

réžia a choreografia: karol tóth
dirigent: adolf vykydal

utorok 4. mája

koncertná sieň SF o 20,00 hod.

KLAVÍRNY RECITAL
m. e. warró – kanada

na programe skladby franza liszta

piatok 7. mája

koncertná sieň čs. rozhlasu o 20,00 hod.

SYMFONICKÝ ORCHESTER ČS. ROZHLASU
V BRATISLAVE

ján klusák: variácie na mahlerovu tému
witold lutosławski: tri poémy henri michaux
ján zimner: VI. symfónia (premiéra)

spoluúčinkuje: **spevácky sbor SF**
sbormajster: **ján mária dobrodinský**
dirigenti: **witold lutosławski**
bystrik režuča

bystrik režuča

nedeľa 9. mája

opera SND o 19,00 hod.

ZÁVER FESTIVALU

EUGEN SUCHOŇ: KRÚTŇAVA (premiéra)

réžia: k. l. zachar

dirigent: **tibor frešo**

účinkujú sólisti, sbor, balet a orchester opery
slovenského národného divadla.

eugen suchoň

mena programu vyhradená

vydala koncertná a divadelná kancelária v bratislave.
zredigoval marián jurík, graficky upravil jaroslav horyna.
vytlačili polygrafické závody, vývojový závod, bratislava,
záhradnícka 111.

k-13*51265

